ĢENERĀLADVOKĀTA DAMASO RUISA-HARABO KOLOMERA [*DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER*] SECINĀJUMI

sniegti 2005. gada 10. novembrī [1]

1. Šī apelācijas sūdzība ir par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtās palātas) 2004. gada 3. marta spriedumu [2], ar ko ir noraidīta prasība atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (turpmāk tekstā "ITSB") Apelāciju otrās padomes lēmumu, ar kuru ir noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzējas sabiedrības *Mülhens GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā "*Mülhens*"), kas ir grafiskas Kopienas preču zīmes "Sir" īpašniece, pieteiktie iebildumi pret vārdiska apzīmējuma "Zirh" [reģistrāciju], ar kuru apzīmē smaržas un kosmētikas preces.

2. No jauna ir diskusija par sajaukšanas iespējas, kas paredzēta Regulas par Kopienas preču zīmi [3] 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā, interpretāciju. Apelācijas sūdzība ir balstīta uz vienu pamatu, kas sadalīts divās daļās, attiecīgi — par minētās iespējas novērtēšanu attiecībā uz dažādiem preču, kas aptvertas ar konfliktējošajām preču zīmēm, tirdzniecības veidiem, un par Pirmās instances tiesas iepriekšējā judikatūrā iedibinātu noteikumu, atbilstoši kuram konceptuāla elementa pārākums var neitralizēt fonētiskas līdzības.

3. Šajā sakarā interesants ir arī Kopienas preču zīmju tiesas *Landgericht Hamburg* [Hamburgas Apgabaltiesa] (Vācija) 2004. gada 6. maijā pasludinātais spriedums. Šī tiesa, kas izskatīja prasību par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu starp iepriekš minētajiem uzņēmumiem par šīm pašām preču zīmēm, apmierināja preču zīmes "Sir" īpašnieka prasību pret preču zīmes "Zirh" īpašnieku, pamatojot, ka starp abām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja. Lai arī šis spriedums nav nepieciešams, lai izskatītu šo lietu pēc būtības, tas ir pelnījis dažus komentārus attiecībā uz Kopienas preču zīmju sistēmu.

1 — Oriģinālvaloda — spāņu.

2 — Spriedums lietā T-355/02 *Mülhens*/ITSB (*Recueil*, II-791. lpp.).

3 — Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94, lai ieviestu Urugvajas raundā noslēgtās vienošanās (OV L 349, 83. lpp.), un ar Padomes 2004. gada 19. februāra Regulu (EK) Nr. 422/2004 (OV L 70, 1. lpp.).

I — Regula par Kopienas preču zīmi

4. Regula Nr. 40/94 ir piemērojamā pamatnorma, lai atrisinātu šajā lietā apskatāmās problēmas.

5. Atbilstoši tās 4. pantam "Kopienas preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, jo īpaši no vārdiem — tostarp personvārdiem — modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka tās ir atšķiramas starp dažādu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem [ka ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem]".

6. Relatīvie atteikuma pamatojumi ir ietverti 8. pantā, kura 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts šādi:

"1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

a) [..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi].

[..]"

7. Jācitē arī Regulas Nr. 40/94 panti, pirmkārt, attiecībā uz regulējumu, kas piemērojams tiesību, ko piešķir šis rūpnieciskais īpašums, pārkāpuma gadījumā un, otrkārt, attiecībā uz Kopienas preču zīmju tiesām, lai arī šie panti tieši neietekmē šīs lietas būtību.

8. Attiecībā uz pirmo no šiem aspektiem 14. pantā ir norādīts:

"1. Kopienas preču zīmju spēkā esamību nosaka tikai un vienīgi šīs regulas noteikumi. Attiecībā uz citiem jautājumiem Kopienas preču zīmes pārkāpumus reglamentē valsts tiesību akti, kas attiecas uz valsts preču zīmes pārkāpumiem saskaņā ar X daļas noteikumiem.

2. [..]

3. Piemērojamos procesuālos noteikumus nosaka saskaņā ar X daļas noteikumiem."

9. Šajā sakarā 91. panta 1. punkts, kas ietverts X daļas "Prasību piekritība un procesa noteikumi attiecībā uz Kopienas preču zīmēm" 2. iedaļā "Strīdi attiecībā uz Kopienas preču zīmju pārkāpumiem un derīgumu", uzliek dalībvalstīm pienākumu noteikt savā teritorijā ierobežotu skaitu "valsts pirmās un otrās instances tiesu un tribunālu, še turpmāk "Kopienas preču zīmju tiesas", kas veic funkcijas, kas tām piešķirtas ar šo regulu".

10. Atbilstoši 92. pantam, kas ir ietverts tajā pašā daļā un tajā pašā iedaļā,

"Kopienas preču zīmju tiesām ir izņēmuma piekritība attiecībā uz:

a) visām prasībām sakarā ar pārkāpumiem un, ja to atļauj valsts likums, prasībām sakarā ar pārkāpuma draudiem attiecībā uz Kopienas preču zīmēm;

b) prasībām par paziņošanu, ka pārkāpuma nav, ja to atļauj valsts likums;

[..]."

II — Apelācijas priekšvēsture

A — *Prāvas rašanās fakti*

11. 1999. gada 21. septembrī *Zirh International Corp.* iesniedza ITSB pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt vārdisku apzīmējumu "Zirh", pieteikums publicēts 2000. gada 3. aprīlī *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas preču zīmju biļetenā] Nr. 27/2000.

12. Reģistrācija bija pieteikta attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

13. 2000. gada 24. maijā uzņēmums *Mülhens*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu, iesniedza iebildumus

pret preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, kas minētas reģistrācijas pieteikumā. Iebildumi bija pamatoti ar to, ka pastāv agrāka grafiska Kopienas preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "Sir", attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 3. klasē atbilstoši Nicas Nolīgumam un atbilst šādam aprakstam: "parfimērija, ēteriskās eļļas, kosmētika, matu losjoni, zobu tīrīšanas līdzekļi, ziepes".

14. 2000. gada 2. oktobrī sabiedrība *Zirh* precizēja pieteikumā norādīto preču un pakalpojumu veidus šādi:

— "ziepes; parfimērija; ēteriskās eļļas; kosmētika; losjons matiem; losjons pēc skūšanās; talks zīdaiņiem un pūderis sejai un ķermenim; šampūns zīdaiņiem un šampūns matiem; kondicionieris matiem; skūšanās balzams, krēms, gēls un losjons; lūpu balzams un spīdums; vannas un dušas gēls; krēms un losjons ādai; dezodorants un preces pret svīšanu; maska sejai; preces matu ieveidošanai; ķermeņa eļļa; smaržas; ādu attīrošs krēms un losjons; ādu mitrinošas preces; ādu mitrinoši produkti; ziepes ādai; tualetes atsvaidzinātāji; pilna spektra saules aizsarglīdzekļi", kas ietilpst 3. klasē;

— "higiēnas un skaistumkopšanas pakalpojumi; frizieru pakalpojumi; skaistumkopšanas salonu pakalpojumi; kosmētikas preču pētniecība un attīstība; smaržu pētniecība un attīstība", kas ietilpst 42. klasē.

15. Sabiedrība *Mülhens* tomēr uzturēja savus iebildumus.

16. Ar 2001. gada 29. jūnija lēmumu ITSB Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus, galvenokārt pamatojot ar to, ka apzīmējumu vizuālās un konceptuālās atšķirības dominē pār fonētisko līdzību, tāpēc starp abām preču zīmēm nav sajaukšanas iespējas.

17. 2001. gada 10. jūlijā prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 59. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju ITSB.

18. 2002. gada 1. oktobrī ITSB Apelāciju otrā padome noraidīja prasību, apstiprinot apstrīdēto lēmumu, būtībā pamatojot ar to, ka, pat ja attiecīgās preces un pakalpojumus pārdod, izmantojot tos pašus izplatīšanas kanālus, vai tajos pašos tirdzniecības punktos, atšķirības starp abām preču zīmēm dominē pār fonētisko līdzību, kas starp šīm preču zīmēm var pastāvēt dažās oficiālajās Eiropas Savienības valodās.

19. Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 4. decembrī, *Mülhens* cēla prasību atcelt šo noraidošo lēmumu.

B — *Pārsūdzētais spriedums*

20. Prasība bija balstīta uz vienu pamatu — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Prasītāja norādīja uz fonētisku līdzību starp apzīmējumiem "Sir" un "Zirh", kas, pēc viņas domām, padara tos identiskus, it īpaši, ja ņem vērā, ka smaržu un kosmētikas preču izplatīšanas veids ne vienmēr ļauj patērētājam uztvert to izskatu.

21. Lai arī daļēji tika atzīta konfliktējošo preču zīmju fonētiskā līdzība, ITSB neuzskatīja, ka šāda līdzība rada sajaukšanas iespēju, ņemot vērā, ka konceptuāli ir liela atšķirība starp apzīmējumu ar skaidru nozīmi angļu valodā un vienkārši izdomātu apzīmējumu.

22. Pirmās instances tiesa pēc tam, kad bija atgādinājusi judikatūrā izvirzītos sajaukšanas iespējas novērtēšanas kritērijus [4], pārbaudīja, vai līdzības līmenis starp konfliktējošajām preču zīmēm ir pietiekami augsts, lai radītu šādu iespēju.

23. Pirmās instances tiesa tās salīdzināja vizuāli, fonētiski un konceptuāli un secināja, ka tikai dažās valstīs tām ir fonētiska līdzība [5].

24. Pēc tam Pirmās instances tiesa saskaņā ar Tiesas judikatūru, atbilstoši kurai sajaukšanas iespēju var radīt arī vienīgi fonētiska preču zīmju līdzība [6], veica visu uz konkrēto gadījumu attiecināmo faktoru visaptverošu vērtējumu, pārbaudot konfliktējošo preču zīmju radīto kopējo iespaidu un pievēršot īpašu uzmanību to atšķirīgajiem un dominējošajiem elementiem.

25. Pirmās instances tiesa secināja, ka vārdam "Sir" ir skaidra un noteikta nozīme, kuru mērķa sabiedrība tūlīt uztvēra [7], lai arī šis vārds neapzīmē nevienu preču raksturojumu. Pirmās instances tiesa no tā secināja, ka konceptuālie elementi un konstatētās vizuā-

4 — Pārsūdzētā sprieduma 34.–42. punkts.

5 — Tā paša sprieduma 44.–47. punkts.

6 — 1999. gada 22. jūnija spriedums lietā C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer* (*Recueil*, I-3819. lpp., 28. punkts).

7 — Protams, slāvu zemēs patērētāji to ātri uztvertu, tomēr ar zināmu izbrīnu attiecībā uz parfīmēriju, jo šis vārds, piemēram, "*sýr*" čehu valodā, "*ser*" (līdzīgāk izrunai angļu valodā) poļu valodā, "*syr*" slovāku valodā un "*sir*" slovēņu valodā nozīmē "siers".

lās atšķirības, jo preču zīmi "Sir" veidoja arī heraldiska figūra [8], ir neitralizējušas fonētiskos elementus, un piemēroja iepriekš iedibinātu noteikumu [9], atbilstoši kuram konceptuāla atšķirība var neitralizēt fonētisku līdzību.

26. Pārsūdzētajā spriedumā nav piešķirta liela nozīme konfliktējošo preču zīmju līdzībai tā iemesla dēļ, ka attiecīgās preces parasti pārdod tādā veidā, ka patērētāji uztver preču zīmes vizuāli, nevis tikai vai galvenokārt fonētiski, pretēji tam, ko prasītāja apgalvoja pirmajā instancē un apelācijas sūdzībā, nesniedzot pierādījumus savas versijas atbalstam [10].

27. Līdz ar to Pirmās instances tiesa atzina, ka līdzības līmenis starp abām preču zīmēm nav pietiekami augsts, lai radītu sajaukšanas iespēju attiecībā uz attiecīgo preču un pakalpojumu izcelsmes uzņēmumu, lai arī preces un pakalpojumi ir daļēji līdzīgi vai identiski [11]. Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt lēmumu.

8 — 49.–51. punkts.

9 — Pirmās instances tiesa šo noteikumu ieviesa 2003. gada 14. oktobra spriedumā lietā T-292/01 *Phillips-Van Heusen/* ITSB — *PASH Textilvertrieb und Einzel-handel* ("BASS") (*Recueil*, II-4335. lpp.) un vēlāk to piemēroja 2004. gada 17. marta spriedumā apvienotajās lietās T-183/02 un T-184/02 *El Corte Inglés*/ITSB (*Recueil*, II-965. lpp., 93. punkts) un 2004. gada 22. jūnija spriedumā lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso* u. c./ITSB (Krājums, II-1739. lpp., 56. punkts), kas šobrīd tiek izskatīts apelācijas kārtībā.

10 — 51.–54. punkts.

11 — Pārsūdzētā sprieduma 55. un 56. punkts.

III — Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

28. Sabiedrības *Mülhens* apelācijas sūdzība Tiesas kancelejā ir reģistrēta 2004. gada 6. maijā un ITSB atbildes raksts uz apelāciju — tā paša gada 27. jūlijā.

29. Lietas dalībnieki ir iesnieguši replikas rakstu un atbildi uz repliku attiecīgi 2004. gada 20. oktobrī un 2005. gada 28. janvārī.

30. Tiesas sēde, kurā piedalījās *Mülhens*, ITSB un *Zihr International Corp.* pārstāvji, notika 2005. gada 6. oktobrī.

31. Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-355/02 *Mülhens*/ITSB,

— atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2002. gada 1. oktobra lēmumu lietā Nr. R-657/2001-2 par iebildumu proce-

su starp *Mülhens* un *Zihr International Corp.*,

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

32. ITSB, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē, prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt apelāciju,

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV — Apelācijas sūdzības pamata analīze

33. *Mülhens* izvirza vienu pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā jēdziena "sajaukšanas iespēja" pārkāpumu, sadalot šo pamatu divās daļās: pirmā ir balstīta uz to, ka pastāv sajaukšanas iespēja, un it īpaši uz preču un pakalpojumu pārdošanas veida ietekmi, izsverot fonētiskās, vizuālās un konceptuālās līdzības; otrajā daļā ir apstrīdēts noteikums, atbilstoši kuram konceptuālas atšķirības dažos gadījumos var neitralizēt fonētisku līdzību.

A — *Par pamata pirmo daļu*

34. Vispirms ir svarīgi norādīt, ka šī daļa var šķist nepieņemama, jo tā liek Tiesai atgriezties pie faktu vērtējuma, uz kā pamata Pirmās instances tiesa noraidīja sajaukšanas iespējas esamību, kaut gan saskaņā ar Tiesas Statūtu 58. pantu šāda veida vērtējums nav pakļauts Tiesas kompetencei [12].

35. Tomēr saskaņā ar *in dubio pro actione* principu — interpretācijas noteikumu par labu lietas turpināšanai, līdz ir pieņemts lēmums pēc būtības, kas izriet no tiesībām uz efektīvu tiesas aizsardzību, — padziļināta dažādu argumentu, kurus prasītāja izvirza prasības pieteikumā un replikā, pārbaude ļauj atklāt to patieso nozīmi.

12 — Par Tiesas kontroles paplašināšanu preču zīmju jomā skat. secinājumus, kurus sniedzu 2002. gada 14. maijā lietā C-104/00 P *DKV/*ITSB, kurā taisīts 2002. gada 19. septembra spriedums (*Recueil*, I-7561. lpp., 58.–60. punkts).

36. Pēc *Mülhens* domām, Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums izriet no tā, ka Pirmās instances tiesa ir ignorējusi Tiesas judikatūru, atbilstoši kurai vienkārša preču zīmju fonētiska līdzība var radīt sajaukšanas iespēju [13]. Pēc šī uzņēmuma domām, šāda līdzība vienmēr rada [sajaukšanas] iespēju, tādējādi vizuālā un konceptuālā analīze zaudē nozīmi.

37. Savā ziņā fonētiskās līdzības nozīmi pastiprina apstāklis, ka iepērkoties klients ne vienmēr var redzēt preci, tāpēc ka bieži preces nonāk pie patērētāja tādā izplatīšanas veidā, kur liela nozīme ir tam, kā tiek izrunāta preču zīme, kā tas ir gadījumos, kad runa ir par dāvanām, precēm, kuras pārdod pa pastu vai pa telefonu vai pēc ieteikuma tādās specializētās tirdzniecības vietās kā skaistumkopšanas saloni, frizētavas vai parfimērijas veikali.

38. Savas versijas atbalstam *Mülhens* pievienoja replikas raksta pielikumā *Landgericht Hamburg* (Vācija) 2004. gada 6. maijā pasludinātā sprieduma kopiju lietā, [kurā izskatīja] prasību par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu starp tiem pašiem lietas dalībniekiem un par tām pašām preču zīmēm, kas ir šajā lietā. Šajā spriedumā Vācijas tiesa atzina, ka starp konfliktējošām preču zīmēm ir sajaukšanas iespēja, tādējādi lemjot tieši pretēji šeit pārsūdzētajam spriedumam, kas par to ir agrāks.

13 — Iepriekš minētais spriedums lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 28. punkts.

39. ITSB neapstrīd prasītājas analīzi par preču zīmju fonētisko līdzību, bet to, ka prasītāja piešķir fonētiskajai līdzībai izšķirošo lomu. Turklāt ITSB uzskata, ka iepriekš minētā sprieduma lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer* 28. punktā ir paredzēta tikai *iespēja*, ka fonētiska līdzība pierāda sajaukšanas iespējas esamību. Pirms tiek nonākts pie šāda secinājuma, ir jāveic visu attiecināmo elementu un konfliktējošo preču visaptverošs vērtējums.

40. ITSB nepievērš lielu uzmanību apzīmējumu izrunas ietekmei uz tirdzniecību un uzskata, ka prasītājas sniegtie piemēri nav pietiekami un nav tipiski. Pēc ITSB domām, šādi gadījumi nav uzskatāmi par normu, bet ar Tiesas judikatūru iedibinātie kritēriji ir vērsti tieši uz to, lai noteiktu tipiskas un parastas situācijas.

41. Turklāt, tā kā *Landgericht Hamburg* spriedums ir pieņemts, pamatojoties uz faktiem, kas ir atšķirīgi no Pirmās instances tiesā iesniegtajiem faktiem, ITSB pret šo spriedumu nav nekādu iebildumu. ITSB dalījās savās bažās attiecībā uz minētā sprieduma radītajām sekām gadījumā, ja tas tā nebūtu, kas lietas dalībniekus nostādītu sarežģītā, pat neatrisināmā situācijā, jo tad valsts preču zīmju tiesas būtu vērtējušas sajaukšanas iespēju no citu tiesību normu viedokļa, nekā to ir norādījusi Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesa, kam, lai arī

pirmajā instancē, ir pamatkompetence Eiropas Savienībā. Tomēr šim pēdējam punktam nav tiešas ietekmes uz šīs lietas iznākumu, pie kā es atgriezīšos pēc apelācijas sūdzības pamata pārbaudes [14].

42. Tā kā pirmā daļa ir pieņemama, pārbaudē pēc būtības jāanalizē Tiesas judikatūra, kas iedibināta ar spriedumu iepriekš minētajā lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer* un it īpaši tā 28. punktā, atbilstoši kuram "nevar izslēgt, ka sajaukšanas iespēju var radīt vienīgi fonētiskā preču zīmju līdzība [..]".

43. Faktiski precīza šī teikuma nozīme nav absolūta, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, jo tajā ir norādīts, ka fonētiskā līdzība ir pietiekama, lai tiesas *a quo* atzītu šādas iespējas esamību, ja preces ir identiskas. Šī teikuma gramatiskā analīze [liecina, ka tas ir] rosinājums Tiesai neizslēgt, ka šāda līdzība var būt pietiekama, lai secinātu, ka ir sajaukšanas iespēja, bet neuzspiež no tīri fonētiskas līdzības neizbēgami secināt, ka pastāv [sajaukšanas] iespēja.

44. No loģiski–lingvistiskā viedokļa, kad "iespēja", ka zināms fakts atgadīsies, "nav izslēgta", tiek atzīts, ka tas ir maz iespējams, ļaujot saprast, ka tā parasti nav. Katrā ziņā no šāda apgalvojuma neizriet vispārējs noteikums, kamēr pastāv šaubas, vai šis fakts kādreiz notiks.

45. Šī Tiesas sprieduma citu valodu redakciju salīdzinājums apstiprina piedāvāto analīzi. Tas izriet kā no vācu valodas redakcijas — vācu valoda lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer* bija tiesvedības valoda — atbilstoši kurai "sich nicht ausschließen lässt, daß allein die klangliche Ähnlichkeit der Marken eine Verwechslungsgefahr [..] *hervorrufen kann*", tā arī franču valodas redakcijas, atbilstoši kurai "il ne saurait être exclu que la seule similitude auditive des marques *puisse créer* un risque de confusion", vai angļu valodas redakcijas, atbilstoši kurai "it is possible that a mere aural similarity between trade marks *may create* a likelihood of confusion". Lai novērstu jebkādas šaubas, nevis vispusībai citēšu nīderlandiešu valodas redakciju, atbilstoši kurai "niet valt uit te sluiten, dat de enkele auditieve gelijkenis tussen de merken verwarring [..] *kan doen ontstaan*", un itāliešu valodas redakciju, atbilstoši kurai "non si può escludere che la somiglianza fonetica dei marchi *possa creare* un rischio di confusione".

46. Attiecībā uz argumentu, kas pamatots ar to, kāda nozīme ir dažiem pārdošanas veidiem, kas neļauj patērētājam redzēt attiecīgās preces un tādēļ palielina fonētiskas līdzības nozīmi, neiedziļinoties problēmā pēc būtības, jānorāda, ka Pirmās instances tiesa sprieduma 53. punktā noraidīja šo argu-

14 — Skat. iepriekš 58. un turpmākos punktus.

mentu ar vienu pamatojumu, ka prasītāja nav atbilstoši pierādījusi tā pamatotību. Līdz ar to iebildums, kurā *Mülhens* norāda, ka minētajā spriedumā šādiem pārdošanas veidiem nav piešķirta pienācīga uzmanība, ir neefektīvs, jo tas attiecas uz 54. punktā *pilnīgas izskatīšanas nolūkā* izteiktu apgalvojumu, kas neatceļ iepriekšējā punktā izteikto apgalvojumu.

47. Turklāt attiecībā uz pierādījumu novērtējumu jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 225. pantu un Tiesas Statūtu 58. pantu apelācijas sūdzības iesniedz tikai par tiesību jautājumiem, tādējādi vienīgi Pirmās instances tiesa ir kompetenta konstatēt un izvērtēt atbilstošus faktus, kā arī izvērtēt pierādījumus, izņemot gadījumus, kad vieni vai otri tiek sagrozīti [15]. Līdz ar to Tiesa nav pilnvarota kontrolēt Pirmās instances tiesas atzinumus un faktu vērtējumus.

48. Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, nav raksturots neviens Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, un tātad pamata pirmā daļa jānoraida kā nepamatota.

15 — 1994. gada 1. jūnija spriedums lietā C-136/92 P Komisija/*Brazzelli Lualdi* u.c. (*Recueil*, I-1981. lpp., 49. un 66. punkts), 2002. gada 15. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, no C-250/99 P līdz C-252/99 P un C-254/99 P *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija (*Recueil*, I-8375. lpp., 194. punkts) un 2002. gada 10. decembra spriedums lietā C-312/00 P Komisija/*Camar* un *Tico* (*Recueil*, I-11355. lpp., 69. punkts).

B — *Par pamata otro daļu*

49. Pamata otrajā daļā prasītāja apstrīd noteikumu, ko Pirmās instances tiesa ir piemērojusi vairākos spriedumos [16], atbilstoši kuram konceptuālas atšķirības var "neitralizēt" fonētisku līdzību, nošķirot preču zīmes. Pirmkārt, prasītāja apstrīd tā pamatu, kuru uzskata par nesaderīgu ar Tiesas judikatūru. Otrkārt, prasītāja apšauba, ka šajā lietā mērķa sabiedrība uztver vārda angļu valodā "Sir" nozīmi, tiklīdz tas tiek izrunāts.

50. Ar pirmo argumentu prasītāja apstrīd, ka visaptverošs visu aspektu vērtējums ietver apzīmējumu pārbaudi pēc fonētiskiem, vizuāliem un konceptuāliem kritērijiem. Prasītāja, vēlreiz pamatojoties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer* un it īpaši tā 28. punktu, uzskata, ka tad, ja, piemērojot vienu no sensoriskiem kritērijiem, līdzība ir acīmredzama, tā var radīt sajaukšanas iespēju.

51. Šajā sakarā es atsaucos uz šo secinājumu 43.–45. punktu, kur pēc spriedumā [lietoto] vārdu precīzas nozīmes analīzes es noraidīju šādu interpretāciju.

16 — Minēts šo secinājumu 9. zemsvītras piezīmē.

52. Attiecībā uz otro argumentu, kas pamatots ar vārda "Sir" nozīmi, vispirms jānorāda, ka ar to ir apstrīdēts faktu vērtējums, ko Pirmās instances tiesa ir īstenojusi prasības atcelt lēmumu ietvaros, kas, kā jau es to paskaidroju, saskaņā ar Tiesas Statūtu 58. pantu nav pakļauts Tiesas kontrolei. Tomēr, ja šo argumentu saprot tādā nozīmē, ka ar to ir apstrīdēta iepriekš minētā neitralizēšanas noteikuma likumība, jāsniedz daži apsvērumi.

53. Tā nav pirmā reize, kad Tiesa tiek aicināta lemt par šī noteikuma attiecībā uz sajaukšanas iespējas vērtējumu spēkā esamību; un tā nav pirmā reize, kad es izsakos par šo jautājumu [17]. Judikatūru galvenokārt veido spriedums lietā *SABEL*, kurā Tiesa noteica, ka jāizsver visi uz konkrēto gadījumu attiecināmie faktori [18], un papildināja, ka visaptverošs vērtējums saistībā ar attiecīgo preču zīmju vizuālu, fonētisku vai konceptuālu līdzību ir jābalsta uz preču zīmju radīto kopējo iespaidu [19], it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošos elementus [20].

54. Šāds vizuālo, fonētisko vai konceptuālo elementu, kas tiek pieņemti kā dominējoši, vērtējums katrā konkrētā gadījumā jāveic Pirmās instances tiesai, kas izskata lietu, Tiesas kontrole šajā jomā uz faktiem neattiecas.

55. Es jau izklāstīju citos secinājumos [21], ka šāda kontrole ir attiecināma tikai tad, ja apstrīdētais noteikums ir piemērots absolūti un *a priori*, t.i., pirms tiek veikta dažādu elementu īpaša analīze, kā rezultātā tas tiek piemērots automātiski, kas saprotami ir pretrunā iepriekš minētajai Tiesas judikatūrai. Protams, prasītāja varēja arī norādīt uz faktu sagrozīšanu [22], taču šeit tāda iespēja jānoraida, jo apelācijas sūdzībā prasītāja uz to nav atsaukusies.

56. Pirms koncentrēšanās pārsūdzētā sprieduma 50. punktā uz noteicošo, proti, konceptuālo elementu — preču zīmes "Sir" vārdiskā elementa nozīmi, 44.–47. punktā ir pārbaudīti visi elementi saskaņā ar šo judikatūru.

17 — Secinājumi, kurus sniedzu 2005. gada 8. septembrī lietā C-361/04 P *Ruiz-Picasso* u.c./ITSB (2006. gada 12. janvāra spriedums, Krājums, I-643. lpp., 27. un turpmākie punkti).

18 — 1997. gada 11. novembra spriedums lietā C-251/95 (*Recueil*, I-6191. lpp., 22. punkts).

19 — Spriedums lietā *SABEL*, 23. punkts.

20 — Skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 25. punkts.

21 — Secinājumi sniegti 2005. gada 8. septembrī iepriekš minētajā lietā *Ruiz-Picasso* u.c./ITSB, 35. punkts.

22 — 1994. gada 2. marta spriedums lietā C-53/92 P *Hilti*/Komisija (*Recueil*, I-667. lpp., 42. punkts).

57. Līdz ar to, ievērojot šo judikatūru, Pirmās instances tiesas spriedumā nav pārkāpts Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, un tātad pamata otrā daļa jānoraida kā nepamatota.

C — *Par Landgericht Hamburg pasludināto spriedumu*

58. Kā es to norādīju šo secinājumu 38. punktā, *Landgericht Hamburg* 2004. gada 6. maijā pasludināja spriedumu, ar kuru atzina sajaukšanas iespēju, lietā par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu starp apelācijas sūdzības iesniedzēju šajā lietā un lietas dalībnieku, kas iestājās lietā pirmajā instancē, par tiem pašiem apzīmējumiem.

59. Ņemot vērā preču zīmju aizsardzības struktūru Kopienas sistēmā, šāds apstāklis neizbrīna, lai arī tas nav ne normāli, ne vēlami.

60. Kopienas un nacionālās preču zīmes pastāv līdzās kopējā telpā, nevis nodalīti; lai arī tās nav papildinošas, tās ir saistītas, un tādējādi tās savstarpēji saskaras [23], jo, kā tas ir norādīts Regulas Nr. 40/94 preambulā, Kopienu tiesību akti attiecībā uz preču zīmēm tomēr neaizvieto dalībvalstu likumus par preču zīmēm [24].

61. Šī saikne ar valsts likumiem Kopienas preču zīmju nelikumīgas izmantošanas gadījumā, kuru regulē Eiropas [Kopienu] tiesības un pakārtoti — dalībvalstu tiesības [25], rada iespaidu par apgrieztu subsidiaritātes principa piemērošanu [26]. Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 14. pantam Kopienas preču zīmju spēkā esamību nosaka tikai un vienīgi šīs regulas noteikumi, bet šāda veida rūpnieciskā īpašuma apdraudējumu regulē valsts tiesības, ko piemēro valsts preču zīmēm; šāda tiesību norma daļā doktrīnas pamatoti ir raksturota kā neskaidra [27].

62. Saskaņā ar minētās Regulas 92. panta a) punktu Kopienas preču zīmju tiesām ir piešķirta izņēmuma piekritība izskatīt prasī-

23 — Álvarez, J., "Marca comunitaria y marcas nacionales", Bercovitz Rodríguez-Cano, A., (Coor.), *Marca y Diseño Comunitarios*, Ed. Aranzadi, Pampelune, 1996, 191. un turpmākās lpp., it īpaši 195. un turpmākie punkti.

24 — Minētās Regulas piektais apsvērums.

25 — Regulas Nr. 40/94 14. panta 1. punkts.

26 — Šāds Kopienu tiesību labi zināma principa tēlains apraksts ir citēts no Gastinel, E., *La marque communautaire*, LGDJ, Parīze, 1998, 197. lpp.

27 — Bender, A., "Artikel 14", Ekey, F. L. un Klippel, D., *Heidelberger Kommentar zum Markenrecht*, CF. Müller, Heidelberga, 2003, 953. lpp.; šajā pašā sakarā Gastinel, E., *op. cit.*, 197. lpp.

bas par Kopienu preču zīmju nelikumīgu izmantošanu [28]. Attiecībā uz pārējo terminoloģijas, kas izraisa neskaidrību, dēļ regulējums rada nenoteiktību [29]. Lai rezumētu, neuzsākot padziļinātu pārbaudi šo komentāru ietvaros, jānorāda šādi aspekti.

63. Attiecībā uz procesuāliem noteikumiem, šīs tiesas pēc tam, kad pēc savas iniciatīvas ir pārbaudījušas piekritību saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 93. un 94. pantu [30], atbilstoši 97. panta 3. punktam piemēro procesuālos noteikumus, kurus piemēro tāda paša veida procesiem tajā dalībvalstī, kur tiesa atrodas, neizslēdzot Regulas speciālās normas, kas turklāt par spīti tam, ka likumdevējs vēlējās Regulai piešķirt vienotu un autonomu virzienu [31], ir retas un izkliedētas.

64. Par būtību — Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. un 2. punktā ir paredzēta tikai īpašnieka *ius prohibendi* un "atbilstoša" kompensācija (*sic*) attiecībā uz faktiem, kas radušies pēc Kopienas preču zīmes pieteikuma publikācijas brīža un kas ir aizliegti pēc pašas preču zīmes reģistrācijas publikācijas. Jāpiebilst par tiesībām lūgt vārdnīcā, enciklopēdijā vai līdzīgā atsauces materiālā atveidotai preču zīmei pievienot norādi, ka tā ir reģistrēta preču zīme [32]. Šādos gadījumos nerodas jautājums par piemērojamām tiesībām, jo strīdā par Kopienas preču zīmes spēkā esamību vai nelikumīgu izmantošanu ir sakritība starp piemērojamām tiesībām un tiesas piekritību tādā veidā, ka kompetentā tiesa piemēro savas specifiskas tiesības, kuru avots šajā gadījumā ir Kopienu tiesības [33].

65. Toties saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 98. panta 2. punktu citām prasībām, it īpaši prasībām attiecībā uz atbildību,

28 — Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 91. panta 1. punktam runa ir par dalībvalstu noteiktām valsts pirmās un otrās instances tiesām, kas veic funkcijas, kas tām piešķirtas ar šo regulu. No tā izriet, ka atšķirībā no procesiem, kas vērsti pret ITSB dokumentiem un lēmumiem, Tiesa nelemj pēdējā instancē prasībās par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu, kas tādējādi paliek pakļautas EKL 234. pantā noteiktās tiesu sadarbības mehānismam. Šajā sakarā skat. von Kapff, P., "Artikel 91", Ekey, F. L. un Klippel, D., *op. cit.*, 1248. lpp.

29 — Kritika ir izteikta vienprātīgi, turklāt Desantes Real, M., "La marca comunitaria y el Derecho internacional privado", Bercovitz Rodríguez-Cano, A., (Coord.), *op. cit.*, 247. lpp., piedāvā Regulas Nr. 40/94 pantu, galvenokārt 14. panta 1. punkta, 97. un 98. panta, kas nosaka piemērojamo likumdošanu, interpretācijas ceļus.

30 — Par problēmām, ko izceļ starptautisko privāttiesību normas saistībā ar Regulu Nr. 40/94, Desantes Real, M., *op. cit.*, 225. un turpmākās lpp.; von Kapff, P., "Artikel 93" un "Artikel 94", Ekey, F. L. un Klippel, D., *op. cit.*, 1249. un turpmākās lpp., un Lobato García-Miján, M., *La marca comunitaria — Aspectos procesales y de Derecho Internacional Privado del Reglamento sobre la marca comunitaria*, Publicaciones del Real Colegio de España, Boloņa, 1997.

31 — Morenilla Allard, P., *La protección jurisdiccional de la marca comunitaria*, COLEX, Madride, 1999, 141. lpp., pauž viedokli, atbilstoši kuram atsaukšanās uz dalībvalstu procesuāliem noteikumiem ir bijusi vairāk nepieciešamība, nekā izvēle. Šajā pašā sakarā skat. Gastinel, E., *op. cit.*, 198. lpp.

32 — Regulas Nr. 40/94 10. pants.

33 — Lobato García-Miján, M., *op. cit.*, 183. lpp.

piemēro tās dalībvalsts tiesības, kurā notikusi nelikumīga preču zīmes izmantošana (*lex loci commissi delictii*). Šādi Kopienas preču zīmju tiesām pakāpeniski ir jāpiemēro ārvalstu likumi, kas apdraud vienoto raksturu, ko [likumdevējs] vēlējās piešķirt šāda veida rūpnieciskajam īpašumam [34]. Tātad likumdošana un judikatūra atbildības jomā atšķiras atkarībā no dalībvalsts, kas ietekmē summu, kuru nelikumīgi izmantotās Kopienas preču zīmes īpašnieks var saņemt kā zaudējumus un procentus [35], kas ir atkarīga no kritērijiem, kurus izmanto, lai novērtētu nodarīto kaitējumu un atlīdzības apmēru.

66. Savukārt saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 99. pantu Kopienas preču zīmju tiesu piešķirtie pagaidu un aizsardzības pasākumi ir pakļauti *lex fori*. To piemērojamība tomēr ir atkarīga no tiesas piekritības pamata: ja tā izriet no 93. panta 1., 2., 3. vai 4. punkta, pagaidu un aizsardzības pasākumi jāpiemēro visās dalībvalstīs; savukārt, ja tos piešķir tās valsts Kopienas preču zīmju tiesa, kur ir izdarīts pārkāpums, tie ir spēkā tikai tajā dalībvalstī, kur atrodas tiesa [36].

67. Visbeidzot, šī Eiropas regulējuma attiecībā uz Kopienas preču zīmju tiesu kompetenci izklāsta ietvaros jāpārbauda ļoti interesants aspekts, proti, noteikumi, kas paredzēti, lai izvairītos no pretrunīgu spriedumu pasludināšanas.

68. Apzinoties risku, ko slēpj šāds procesuālo un materiālo tiesību normu labirints, likumdevējs Regulā Nr. 40/94 ieviesa dažus mehānismus, lai to novērstu. Jānorāda uz Regulas sešpadsmito apsvērumu [37], kā arī uz pantiem attiecībā uz saistītām prasībām (100. pants) un *lis pendens* vienlaicīgu prasību gadījumā [38] (105. pants). Šajā kategorijā ietilpst arī 96. panta 7. punkts par Kopienas preču zīmju tiesas pilnvarām pretprasības gadījumā.

69. Visas šīs normas paredz, ka Kopienas preču zīmju tiesa vai cita valsts tiesa var apturēt uzsāktu tiesvedību vai noraidīt pieteikumu par lietas ierosināšanu ar vienu mērķi — izvairīties no pretrunīgiem sprie-

34 — Von Mühlendahl, A./Ohlgart, D. C., *Die Gemeinschaftsmarke*, Ed. C. H. Beck un Stämpfli + Cie AG, Minhene, 1998, 213. un 214. lpp.

35 — Lobato García-Miján, M., *op. cit.*, 187. lpp.

36 — Bumiller, U., *Durchsetzung der Gemeinschaftsmarke in der Europäischen Union*, Ed. C. H. Beck, Minhene, 1997, 21. lpp.

37 — Atbilstoši kuram "jāizvairās no pretrunīgiem spriedumiem attiecībā uz prasībām, kurās iesaistītas tās pašas puses un kas attiecas uz tām pašām darbībām, un kuras celtas par Kopienas preču zīmēm un paralēlām valstu [nacionālām] preču zīmēm [..]".

38 — Lobato García-Miján, M., *op. cit.*, 219. lpp.

dumiem, kā tas ir norādīts Regulas sešpadsmitajā apsvērumā.

70. Tomēr šīs tiesību normas nav jāpēta detalizēti, jo tās attiecas uz situācijām, kas ir atšķirīgas no situācijas konkrētajā pamata prāvā. *Landgericht Hamburg* neizskatīja ne pretprasību, ne arī *lis pendens* jautājumu vai saistītu prasību valsts preču zīmes nelikumīgas izmantošanas sakarā. *Landgericht Hamburg* izskatīja lietu par Kopienas preču zīmes piešķirto tiesību pārkāpumu, par ko tika lūgta atlīdzība, kaut gan vienlaicīgi Pirmās instances tiesā bija iesniegta prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes lēmuma attiecībā uz sabiedrības *Mülhens* pieteiktajiem iebildumiem pret preču zīmes "Zirh" reģistrāciju atcelšanu. Jāatzīst, ka šāds gadījums nav tieši paredzēts ne Regulā Nr. 40/94, ne kādā citā normatīvā aktā [39].

71. Tomēr tas, ka nav speciālas normas, neaizliedz piemērot Kopienu tiesību materiālās normas un vispārējus principus, it īpaši attiecībā uz valsts tiesu un Tiesas sadarbību, kā arī Kopienu tiesību lietderīgas iedarbības principu un lojālas sadarbības pienākumu, kas paredzēts EKL 10. pantā.

72. Kaut gan valsts tiesai ir izšķiroša loma EKL 234. panta ietvaros, jo tā var brīvi uzdot vai noraidīt prejudiciālu jautājumu par interpretāciju [40], nedrīkst aizmirst, ka šī tiesu sadarbības mehānisma galvenais mērķis ir garantēt Kopienu tiesību vienveidīgu piemērošanu [41].

73. Turklāt EKL 10. pantā pienākuma lojāli sadarboties ietvaros, kas ir saistošs dalībvalstīm, ir noteikti pienākumi valstu tiesām [42], tai skaitā — interpretēt valsts tiesību normas Kopienu tiesību un it īpaši direktīvu kontekstā [43].

39 — Piemērots risinājums lietai, ko izskatījusi *Landgericht Hamburg*, nav atrodams arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā Nr. 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp.), kas saskaņā ar tās 1. pantu piemērojama preču zīmēm un kuras mērķis saskaņā ar tās desmito apsvērumu ir "tuvināt [dalībvalstu] tiesību sistēmas [intelektuālā īpašuma tiesību jomā], lai iekšējā tirgū nodrošinātu augstu, līdzvērtīgu un viendabīgu aizsardzības līmeni".

40 — Savukārt prejudiciāls jautājums par spēkā esamību ir saistošs visām valsts tiesām (1987. gada 22. oktobra spriedums lietā 314/85 *Foto-Frost*, *Recueil*, 4199. lpp.). Tomēr par šī pienākuma piemērojamību skat. 2005. gada 30. jūnijā sniegtos secinājumus lietā C-461/03 *Gaston Schul Douane-expediteur* (2005. gada 6. decembra spriedums, Krājums, I-10513. lpp., 60. un turpmākie punkti).

41 — 1962. gada 6. aprīļa spriedums lietā 13/61 *De Geus* (*Recueil*, 89. lpp.) un 1977. gada 24. maija spriedums lietā 107/76 *Hoffmann-La Roche* (*Recueil*, 957. lpp., 5. punkts).

42 — Šajā sakarā skat. Von Bogdandy, A. "Artikel 10", Grabitz, E., un Hilf, M., *Das Recht der Europäischen Union*, Ed. C. H. Beck, Minhene, 2005, 19. lpp., 53. un turpmākie punkti.

43 — 1994. gada 14. jūlija spriedums lietā C-91/92 *Faccini Dori* (*Recueil*, I-3325. lpp., 22. un turpmākie punkti).

74. Līdz ar to, kad valsts tiesa pasludina spriedumu, kurā tā izmanto nenoteiktu juridisku jēdzienu, kas ir atzīts ar tieši piemērojamu Kopienu tiesību normu, kā, piemēram, normu, kas regulē sajaukšanas iespēju Kopienas preču zīmju jomā, un kad šāds spriedums ir klaji pretrunā Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas judikatūrai, ievērojot iepriekš minētos pienākumus un prejudiciālā jautājuma pamatmērķi, valsts tiesai ir pienākums piemērot EKL 234. pantu, lai izvairītos no tiesiskās nenoteiktības, kas izriet no dažādu spriedumu līdzāspastāvēšanas [Eiropas] Savienībā.

75. *Landgericht Hamburg* lēmums noraida Pirmās instances tiesas viedokli, atbilstoši kuram fonētiskās līdzības līmenis abām preču zīmēm ir tik nebūtisks, ka nav pietiekams, lai radītu sajaukšanas iespēju, jo apzīmējumu identiskuma pakāpe ir nepietiekama. Lai motivētu savu lēmumu, *Landgericht Hamburg* balstās uz *Bundesgerichtshof* (Vācijas Augstākā tiesa civillietu un krimināllietu jomā) judikatūru, atbilstoši kurai sajaukšanas iespējas vērtējums, neņemot vērā fonētisku līdzību, nepamatoti liedz preču zīmes īpašniekam daļu aizsardzības, uz ko tam ir tiesības.

76. Pat ja pieņem, ka valsts tiesām, kam piemērojama EKL 234. panta otrā daļa, kā *Landgericht Hamburg*, ir zināma rīcības brīvība uzdot prejudiciālu jautājumu [44], Kopienu tiesību vienveidīga piemērošana liek piemērot EKL 234. pantu, it īpaši, kad valsts augstākās tiesas judikatūra ir pretrunā Kopienu tiesas judikatūrai, un vēl jo vairāk, ja prejudiciāls nolēmums varēja būt noteicošs prāvas iznākumam.

77. Apstāklis, ka *Landgericht Hamburg* pirmajā instancē pasludinātais spriedums ir pārsūdzams, nekādi nemazina nodarīto kaitējumu, proti, galvenokārt radīto tiesisko nenoteiktību, kā to norāda Komisija. Tik acīmredzama Kopienu tiesību normas interpretācijas konflikta gadījumā vienīgais risinājums bija piemērot EKL 234. pantu [45]. Tomēr jācer, ka apelācijas instance novērsīs šādu situāciju ar hermeneitisku precizitāti un eiropeisku garu, ko līdz šim ir apliecinājušas Vācijas tiesas, būdamas vienmēr gatavas lojāli sadarboties ar Tiesu, kā to paredz nolīgumi.

44 — Annand, R. un Norman, H., *Guide to the Community trade mark*, Ed. Blackstone Press Limited, Londona, 1998, 210. lpp.

45 — Attiecinot judikatūru, ko Tiesa iedibinājusi ar 2003. gada 30. septembra spriedumu lietā C-224/01 *Köbler* (*Recueil*, I-10239. lpp.), šādas tiešas Kopienu tiesas autoritātes konfrontācija varētu dalībvalstij radīt atbildību par Kopienu tiesību pārkāpumu no tiesas puses, pat ja tā nav augstākā tiesa.

78. Bez šaubām, šajā kontekstā ne tikai jānožēlo *Landgericht Hamburg* lēmums, bet arī jācer, ka tiks pārtraukta šāda kļūdaina rīcība un ka likumdevējs apzināsies nepieciešamību steidzami uzlabot ieviesto regulējumu, lai rosinātu harmonisku saimnieciskās darbības attīstību Kopienā un šādi nonāktu pie iekšējā tirgus īstenošanas un pienācīgas darbības Eiropas Savienībā, kas vienmēr ir bijusi pārliecināta par savu nozīmīgo ieguldījumu labākā kontinenta veidošanā.

V — Par tiesāšanās izdevumiem

79. Tā kā *Mülhens* vienīgais izvirzītais pamats ir noraidīts kā nepamatots, apelācijas sūdzība ir jānoraida un jāpiedāvā, ka šī sabiedrība sedz izdevumus, kas saistīti ar šo lietu.

VI — Secinājumi

80. Līdz ar to, ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, piedāvāju Tiesai apelācijas sūdzību, kuru *Mülhens GmbH & Co. KG* iesniedza par Pirmās instances tiesas 2004. gada 3. marta spriedumu lietā T-355/02 *Mülhens*/ITSB, noraidīt un piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar šo lietu.